

வெளியம்

ஸ்ரீமாணிக்கவாசக வெண்பா.

மதுரை காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் பஞ்சம்மஸ்ரீ

சுப்பராம ஐயரவர்கள் மாணுக்கரும்,

மதுரை ஸ்ரீமேரீஸ்ஸைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தஸ்வாமிகள் ஆதீன

வித்துவானுமாகிய

மு. கோவிந்தசாமி ஐயராஜ்

இயற்றப்பெற்று,

பதிப்பாடப்பட்டி

ஸ்ரீமாந்ராம. மு. ராம. கோமகந்தாத்சேட்டியாசுவர்கள்

பொருளுதவியால்,

மதுரை, எக்ஸெல்ஸியர் பிரஸில், பதிப்பிடப்பெற்றது

1918.

ACCNO 34778

67-2

முருகன் துணை

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெண்பா.

மதுரை காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரும்மஸ்ரீ

சுப்பராம ஐயரவர்கள் மாணாக்கரும்,

மதுரை ஸ்ரீயின்டேமேரீஸ்ஸைஹஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தஸ்வாமிகள் ஆதீன

வித்துவானுமாகிய

மு. கோவிந்தசாமி ஐயரால்

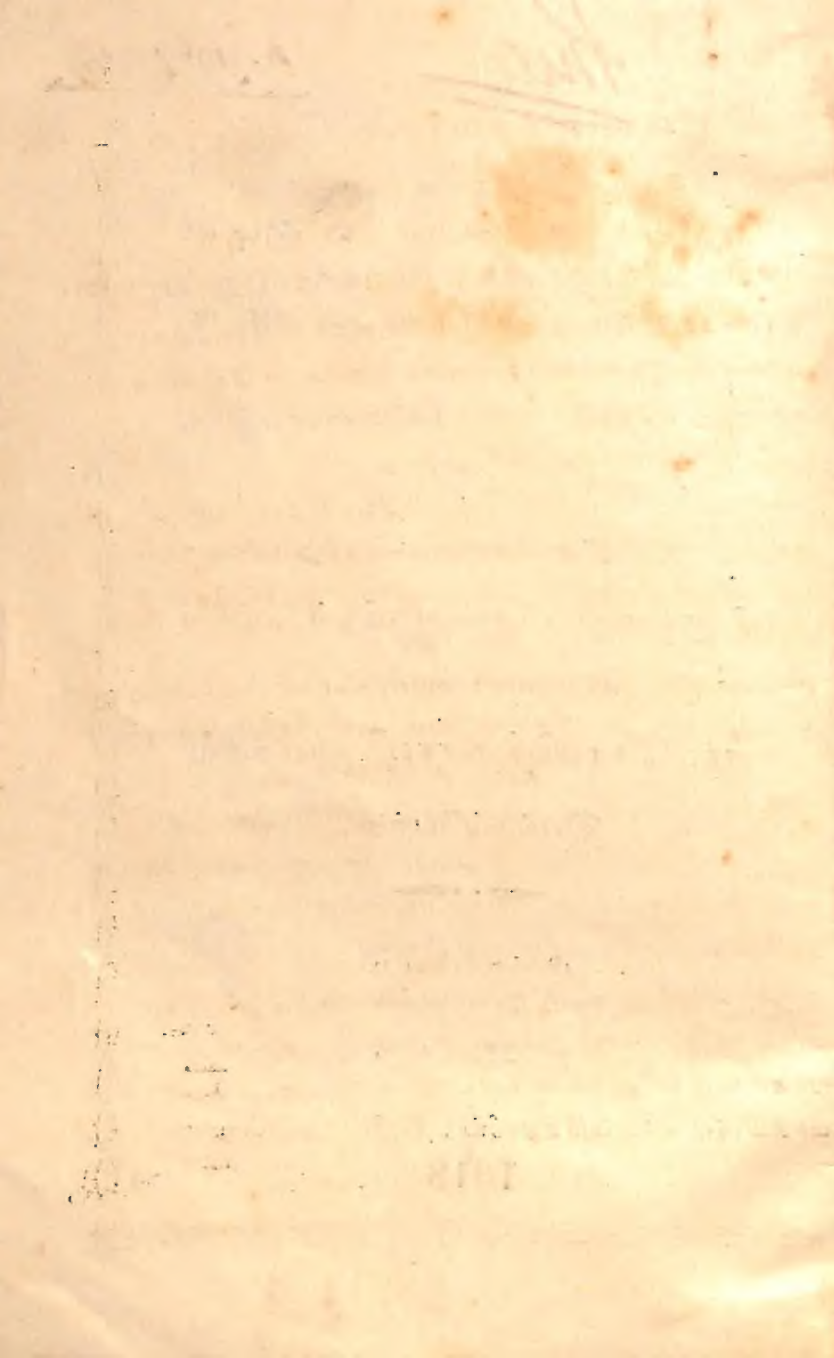
இயற்றப்பெற்று,

டிஸ்ஸையார் பட்டி

ஸ்ரீமாந் ராம.மு.சோம.சோமசுந்தரஞ் சேட்டியாரவர்கள்
பொருளுதவியால்,

எக்ஸல்ஸியர் பிரஸில் பதிப்பிடப் பெற்றது.

1918.

ஸ்ரீமாணிக்கவாசக வெண்பா.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதுரை வித்வான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியன.

கோவிந்தன் போலுங் குறுமுனிகைக் குள்ளடங்கா
மாவிந்தம் போல்வளர்சீர் மாயதுரைக் —கோவிந்த
சாமிதிரு வாதவூர்ச் சாமி சரிதவெண்பாப்

பூமிதொழச் சொற்றான் புகழ்ந்து.

1.

சொல்லும் பொருளின் சுவையறிபா தோர்நெஞ்சக்
கல்லு நெகிழ்ந்து கசிந்துருகும் —புல்லுமின்

பாலமுதம் போலுமிவ்வென் பாவை படிக்கிவிதன்
சீலமெவர் சொல்வார் தெரிந்து.

2.

திருவாவடுதுறை யாதீனவித்வான் மகா-ந-ந ஸ்ரீ

மு. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றியன.

அஞ்சுதரு மன்மேன்மை யார்ந்தோன் பொறைநீதி
விஞ்சுதரு மன்போன்றான் மேன்மனையுஞ்—செஞ்சுதருஞ்
சார்ந்திருக்குங் கோவிந்த சாமிமறை யோனாலை
யோர்ந்திருந்தா லத்தினிலுற் றோர்.

1.

ஒருவாத வுக்கமுட னேதியுவப் பெய்த

திருவாத வுரர்கதை செய்தான் —வருமுதற்பா

வாகவிதை யானுங்கண் டாய்ந்து களிப்படைந்தேன்

மாகவிதை யாக மதித்து.

மதுரை வித்வான் மகா ன-ன-ஸ்ரீ மு. ரா.
கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியன.

திருவாத ஆரடிகள் சீரெல்லாம் யாரு
மொருவாத பேரன்பா லோதிக் —கருவாத
னீக்கமுதற் பாவா னிகழ்த்தினு னெஞ்சருக்கும்
வாக்கமுதப் பாலுதவு வான்.

1.

கண்டவரு முள்ளங் கனியச் சிவபூசை
பண்டுமிரு சுண்டுமுனி பாலனைப்போன் —மண்டுமன்பா
னித்தம் புரிவா னிறைகுணத்தா னுல்வேத
வித்தகன்கோ விந்தசா மி.

2.

மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி தேவஸ்தானம் கமிட்டி
மெம்பர் மகா ன ஸ்ரீ வயி நாக. ராம. அ.

இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்
இயற்றியன.

வானேறிச் சத்திக்கு மாணிக்க வாசகர்தர்
தேனேறித் தித்திக்குஞ் செய்கையெலா —மானேறு
மாதியன்பின் வெண்பாக்க ளான்மொழிந்தான் மென்
வேதியன்கோ விந்தசா மி.

[மதுரை 1.

நன்பா வெனயா னவின்றழைக்கு மன்னவன்சொல்
வேண்பா வொருபா விதமென்பார் —பண்பார்
கரும்பாவென் பேனிர்தக் காசினிமற் றென்றும்
விரும்பா திதுதுய்த்த மேல்.

2.

மதிபாலன்பட்டி வித்வான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் இயற்றியன.

அன்பு நெறிநின் றறற்கடிமை யாய்ச்சைவ
மன்புலமார் மாணிக்க வாசகர்தம் —இன்பங்
குலவுசரி தந்தந்தான் கோவிந்த சாமிப்
புலவன்வெண் பாவிற் புகன்று.

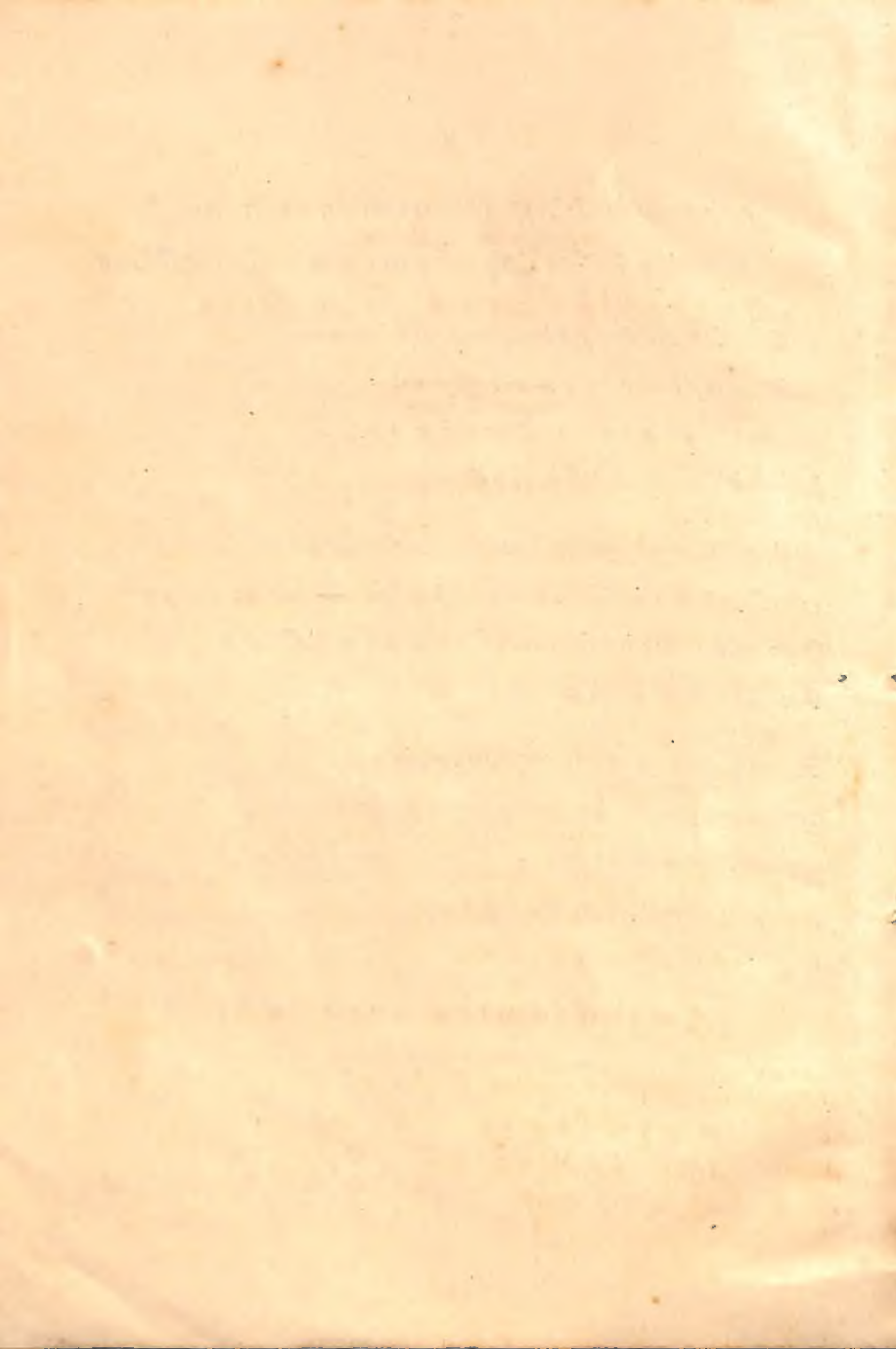
1

இன்னபொரு ணூலை யெவரு மெனிதுகொளப்
பன்னெந் திரத்திற் பதித்தளித்தான் —மன்னுபிறைக்
கோலமுடி யாற்கன்பு கூர்சோம சுந்தரப்பேர்ச்
சீல னுவகை சிறந்து.

2.

சிவனடியார் திஞ்சரிதஞ் செப்பல் பலர்க்கு
முவகை யுறவளித்த லுன்ன —லிவையெலாம்
புண்ணியங்கள் சாலப் புரிந்தோர் தமக்கன்றி
மண்ணி னெவர்க்குளவா மற்று.

3.

முருகன் துணை.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெண்பா.

விநாயகர் காப்பு.

மாமருவு மாணிக்க வாசகர்த மாக்கதையைப்
மாமருவும் வெண்பாவாற் பாடவே — தாமருவி
யாரணத்தின் முன்ன ரமைபிரண வத்துருவ
வாரணத்தை முன்பரச வாம் .

1

சிவ பெருமான்.

கங்கைமுடி யுங்காள கண்டமுமுக கண்ணுஞ்சீர்
தங்குஞ் சதுர்ப்புயமுந் தையலார் — பங்கு
மறையளவாச் செய்ய மலர்த்தாளு நெஞ்சை
விறையளவும் விட்டகலா வே. . .

2

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்.

அல்லும் பகலு மானடியைச் சிந்தித்துக்
கல்லிங் கரையக் கனிந்துருகிச் — சொல்லுந்
திருவா சகமுரைத்த செல்வரடி யேத்தி
மருவா சகற்றிவாழ வாம். .

3

அவையடக்கம்-

மூன்னமொரு மொய்குழலின் மூகை தவிர்த்தவனோப்
பன்னும் படிசெய்த பண்புடையா —ரென்னுடைய
வெள்ளறிவின் சொல்லை விழுமியசொல் லாக்குவரென்
றுள்ளியிதைச் சொற்றே னுவந்து..

4

நூல்

தேவியுட னீசுரனுஞ் செங்கைவடி. வேல்வனு
மாவலுடன் மேவி யரசுரிமை —யோவறவே
கொற்றமொடு கொண்டியர்செங் கோலோச்ச நாடாகு
நற்றவர்வா மும்பாண்டி நாடு.

5

நாடுந் தருமமுத னுஞ் சமைவனபோற்
கூடும் பொருளை குமரிவா —னடிவரும்
வேகவதி வெண்குடிவை மேவுதிரு நாடாகு
நாகர்புக மும்பாண்டி நாடு.

6

அன்பர் மகிழ வறுபத்து நான்காட
லின்பமுற வீச னியற்றிடமா —மன்புனியாம்
பெண்ணின் முகமாகும் பெட்பார் வளமனைத்து
நண்ணும் வழுதியர்நன் னாடு.

7

சரியை முதுனஞ்சுந் தானைகளாப் பத்தி
பெரிய படையாப் பிறங்குந் —திருநீறு
பூட்டுங் கவசமாப் பூண்டிபிறப் பைத்தெறுஞ்சீர்
நாட்டுங் கவுரியர்நன்னாடு.

8

இந்தவள நாட்டி வீருக்கும் பலதலத்துண்
முந்துந் தலமாகு முத்துவனை — யுத்திவனும்
வையைக் கரையுளது வாதஞ் சன்பர்களை
யுய்யக் கரையேற்று மூர்.

9

இன்னளி கொண்ட வெழில்வாத ஆதநவின்
மன்னு மதியுதும் மாத்தியருட் — மன்னுந்
தறைபுகழ்ச் சம்புபா தாசுநாத குற்றர்
மறைபுகழும் வாய்பாப் வாய்த்து.

10

வேத தெரியான் மிகுரைவத் தாற்றிநுந்து
மாத்கிவ ஞான வதியென்னும் — போதுறைவு
மின்னகையா நிற்குழை மோவ மறைவாரு
மன்னிவு நில்லாந்தில் வாய்த்து.

11

வாழ்த்துவது தானின் மறைமார்க்கம் பூவுண்
வாழ்த்துபுற மார்க்க மதிநினைச் — நுற்றந்தவர்க
னெண்ணுங் குறும்பொழிப்பா னென்றவொரு வேறுதலக்
கண்ணுதல் வேண்டி னார் கண்டு.

12

கண்ணுதல் வேண்டிக் கதிருதயன் பெய்முன்னர்
தண்ணியநன் விளபுர் பாற்றுமுறை — வெண்ணிறமாந்
நீறுடனே கண்மணியு நேர்தரித்தே வைய்கெழுந்த
முறுடனே பெட்டுரைத்தார் நோற்று.

13

வண்டுலவு நந்த வனம்போய் மலர்பறித்தே
யிண்டையொடு மாலை யிசைத்தணிந்து — தொண்டர்களைப்
பேணி யுபாரித்துப் பெம்மான் விழாவணியைக்
காணுவார் வாழ்ந்துவருங் கால். 14

ஓதுமறை மார்க்க மொழித்துப் பிடகநெறி
யாதியது முத்திதரு மாறென்று — வாநமுறுந்
தியபடு பாதகரே சென்றடர்ந்தார் செந்தமிழ்சேர்
தேயமெலார் தீமைசெறித் தே. 15

கண்டமுனி வோரிமையோர் கற்ப நிழலுறைவோன்
புண்டரிகப் போதுறைவோன் பொன்னுடை — கொண்
மாயன் முதலானோர் வந்தார் திருக்கைலை | நெடு
மேய வரற்குரைக்க வே. 16

கோயிற் றிருமுன்னர்க் கோல்கொண் டறைந்தித்
தூயரிடம் வேண்டிச் சொலச் செய்தார் — போயவரு
மன்னார் வரவை யரற்குரைக்கக் கேட்டவனு
முன்னு வழையென்றான் முன். 17

நந்தி யருளப்போய் நாதனது தாள்பணிந்து
பந்தியினி னிற்கப் பரிந்தவனும் — வந்தவினை
யேதா மெனக்கழற வேத்தித் திருமாலு
மோதாநின் றுனங் குவந்து. 18

வையமெலாஞ் சேவரப்போர் வையரே மிக்கதனாற்
நய்யநெறி முற்றுந் தொலைந்ததா — எனயமுனி
லாற்றுவனின் யில்ல யமர ரறப்பசித்தார்
மாற்றுவதுன் பாரமென்றான் மால். 19

சாக்கியர்க டம்வலியைச் சங்கரனார் கேட்டதனைப்
போக்குவம்யா மென்னப் புகன்றருள —வேக்கமெலா
நீங்கித் தொழுதமரர் நின்மலன்றன் லீடருளைத்
தாங்கித்தங் கோயிலடைந் தார்.

20

ஆயலிதை யெண்ணாவர னந்நாட் கணநாத
ராயிரவர் வந்தவனை யர்ச்சித்துத் —தூயவா
வோதியமெய் யாகமத்தி னுண்மையடி யேமுனர
வாதியரு ளென்ற ரடைந்து.

21

என்றவர்கள் வேண்ட விறைவ னருள்சுரந்து
நன்றுவட கோசமங்கை நாடியே —சென்றடைமி
னங்கியாந் தோன்றி யருள்வோ மெனக்கழறப்
புங்கவரு மங்கடைந்தார் போய்.

22

போயவரு மன்புடனே புண்ணியநன் னீராடிந்
தூயதிரு நீறணிந்து தோத்தரிக்க —நாயகனோ
ரந்தணன்போ லங்கடைந்தா னாயிரவர் தேர்ந்தடியில்
வந்துவிழுந் தேத்தினார் மன்.

23

உற்ற கணத்தவரை யோர்பா லரணிருத்திப்
பற்றுமுறை யாகமத்தைப் பண்பாகச் —ரொற்றிடலு
மைம்புலனு நெஞ்சவழி யாக வமைந்திருந்தா
ரெம்பெருமா னோதுவதை யேற்று.

24

புண்டரிக மாயிரத்தைப் பூத்தோர் மினல்பொருந்திக்
கொண்டொருதார் வெள்ளிமலை கூடுதல்போ —லண்டர்பி
னாக்க வணியோ டயிரா வதத்தமர்ந்து [ரா
பார்க்கப் பவனிவந்தான் பார்.

25

கண்ணுதன்முன் னின்ற கணத்தொருவ ில்லளத்தி
லெண்ணஞ் சிறிதுய்த் திருந்ததன்றன் —பண்ணமையும்
வாசகத்தை முற்று மறந்தார்கண் டால்வளத்தி
லாசையுருந் தாமுலகி லார்.

26

கண்ட னிறைவன் கடுஞ்சினங்கொண் டன்னவரை
மண்டலத்திற் புக்கோர் மனிதவுடல் —கொண்டுமிரு
மாக்கவளந் துய்த்தே யடைவாய் நமையென்று
போக்கினதா லுள்ளம் புகைந்து.

27

கேட்ட கணநாதர் கெட்டேன்கெட் டேனென்று
வாட்டமொடு தின்ற மறுகுதலு —நாட்டமொரு
மூன்றுடையான் பின்னுன் முடியி னமதடியை
பூன்றியருள் வேமென்று னோர்ந்து

28

ஈசன் விடைதாங்கி யேகிக் கணநாதர்
வாசப் பொழில்விளங்கும் வாதலுர் —வாசமுறுஞ்
செய்யசம்பு பாதா சிருதர்திருக் தேனிகருப்
பையுறைய லுற்றார் பரிந்து

29

உற்ற கருப்பத்திற் கூறென்றுஞ் சாராது
சொற்ற சடங்கைச் சுருதிவழி —கற்றவரும்
வேதியரைக் கொண்டு விரிவா நடப்பித்தே
பாதியருள் னெண்டினு ராங்கு.

30

காவிமலர்க் கண்குழியக் காய்புளிமண் ணுதியவை
யாவலுட னேதுகர்ந்தவ் வம்மைபார் —மேஷமதி
பத்தடையப் பண்பாயோர் பாலற் பெறநின்று
இரந்தலமுங் கொண்டாட வே.

31

செங்கனொரு பத்துஞ் செறிந்துவரத் தேசமெங்கு
மங்கலமே யோங்க மறையோங்கத் — அங்கமிக
வோங்காக மங்கனொலா மோங்கத் தமிழ்மொழியே
பாங்காக வோங்கப் பரிந்து.

32

செங்கதிரோ னுதியகோ டேர்ந்தநல்ல தானமுற
மங்கையொரு பாகன் மலரடியிற் — அங்கமுறும்
பத்திமிக வோங்கப் பரசமயம் பாழாக
வெத்திசையு மேத்தெடுப்ப வே.

33

வானவர்கள் வாழ்த்தி மலரிறைக்க நற்றினத்தின்
மானைய ஞான வதியாரின் — மானமிகுஞ்
செய்யவயின் விட்டுத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்
வையகத்தை வாழ்விப்பான் வந்து.

34

தந்தையார் கேட்டுடனே தண்புனலிற் றேய்ந்துவந்து
முந்தவிதை தான முகந்தளித்தார் — பைந்தொடியா
ரேழாநாட் காப்பணிந்தே யேன்ற பிற்சடங்குந்
தாழாதே செய்துகளித் தார்.

35

நருவாதை திர்த்துநமைக் காக்கவருஞ் சேய்க்குத்
நருவாத ஆரரெனச் செப்பு — மொருநாமம்
வைத்தழைக்க லானார் மதிபோ லவர்வளர்த்தார்
மெய்த்தவமே போல விரிந்து.

36

நல்லார் செயுமுறங்க னானும் வளர்வனபோல்
வல்லார் மகனார் வளர்த்தனராற் — சொல்லாருஞ்
செங்கிரை யாதியாச் செப்பும் பருவங்க
ளங்கிரைர் அங்கடந்தா ரால்.

37

வேதச் சிகையை ஸ்ரித்தருள்வதற்குக் கோர்சிகையை
யோதச் சமைந்தே யுரிமையுடன் —போதத்து
முத்தா ஸிவமனத்து மொய்ம்புடையா ஒன்பதுபோன்
முத்தா றிப்பித்தார் முன். 38

சாற்றபதி ஐரண்டிட் டக்க கலைகளிலே
யேற்றமிகப் பெற்றே யிலகினரா —ஊற்றிவற்றி
லைமுற்றில் யாரு மணிவாத வுதடைத் தெம்
மைய ரிடத் தெரிவா தால், 39

வண்டமிழின் வரமொதி வான் பொதியத் தாரமணங்
கொன்மிலவுத் தென்றல் குலையுறும் —பன்மை
வழுதிமா நாடென்னு மங்கைமுக மாகும்
பழுதிவாங் கூடற் பதி. 40

மாந லியா யொலையு மாக்தம் பரவொலியு
தாதன் னிழா வொலி நாடோ றும் —போதுடனே
விண்ண வர்கள் வந்து விமலையு. யெத்தொலியு
நண்ணுவதாங் கூட வகர். 41

வானளவு மாட மதிதவமுங் கோயில்பல
தான நிறைசாலை தையலார் —கானமுட
னாட்டம் பயிலு மரங்கம் பனமிகுஞ்சீர்
நாட்டு மதுரை நகர். 42

அந்த நகரை யரிமீர்ந் தனவழுதி
முந்தை மனுமுறையின் மொய்ம்புடனே —தொத்த
ஷயிர்போற் குடிகளுயி ரோம்மிப் புரத்தான்
செயிரமரி லேயுச் சிறந்து. 43

கோலனுவுங் கோடாக் குடைவேந்த னென்பதனைச்
சால் விளக்குதல்பொற் றன்செயிற் —கோலதனைத்
தாங்கிப் புறந்தான் றமிழ்மன்னர் மற்றருவ
சேங்கிப் புறங்கொடுக்க வே.

44

கண்ணிற் சொலிச்செவியிற் காணு மிறைமாட்சி
பண்ணையப் பெற்றுப் பரிவுடனே —தண்ணரியான்
மன்பதையை யோம்பி மகிழ்ந்துகுறை கேட்டொழித்தே
யன்பமைய வாண்டுவந்தா னால்.

45

பொன்னணையின் மாட்டுப் புலவர்புடை சூழ்த்திருப்பத்
தென்னன் றைப்பார்த்துச் செப்புலா —என்னெறியிர்
முன்னாந் நாட்டு மொழியும் நிறநாட்டு
மென்னு மதிரயமே யென்று.

46

மன்னன் வினவுதலு மற்றவருங் கூறுவார்
தென்னர் குலந்தேறே செப்பக்கேள் —பன்னுபுகழ்
கவையக் கறையுள்ள வாதலூர் தன்னிலோ
சைய சமாத்தியருள் ளார்.

47

அன்னார்க் ககவையோ வாறுடனே பத்தாகு
முன்னார்க் கலையனைத்து முற்றுணர்ந்தார் —மன்னு
வடிவின் பதனு மதியிற் குருவாம்
படியி லிலையொப் பவர்

48

செப்பியவோர் நாமந் திருவாத வுதரா
மொப்பநீ பார்த்த லுவப்பாகுந் —தப்பில்லை
யென்றவருங் கூறி யிறைவன் விடைபெற்றிச்
சென்றனர்த மில்லிடமே சேர்ந்து

49

மான்றவர்கள் சொற்கேட்ட நார்த்தடந்தோண் மன்னவ
மான்றவரைக் காணு மலாவுடனே —யேன்றசிலர் [னு
தம்மை விடுத்தவரைத் தன்னவைக்குக் கூட்டி யின்னே
வம்மினென வாணைத்தான் மன். 50.

வேதியர்பாற் றாதர் விளம்பக் கனியுடனே
போதலருந் தாரேந்திப் பூசாரும் —வீதிகளி
லென்றும் விழுவா தேர்பெருகு மாமகரை
சென்றடைய லுற்றுச் சிறந்து. 51.

ஐய ரரசு னாவக்கவ த்தை நண்ணிமன்னன்
செய்யவணை காட்டவதிற் சேர்ந்திருந்தார் —துய்யரது
மேலி யழகுதனை வேந்தன் வியந்துபெரு
மாவியரே யென்றன் மகிழ்ந்து. 52.

செங்கதிரே போன்ற திருமேனி யுந்நிறைந்த
திங்களே போன்ற திருமுகமும் —பொங்குமருள்
கொண்டதிருந் கண்ணுங் குலவுந் திருமார்புங்
கண்டரசன் கொண்டான் மளி. 53.

தோய்ந்த கலையில்யாந் சொல்லும் வினாக்களுக்
கேய்ந்த விடையிறுத்தா என்பதனு —லாய்ந்தகலை
தேர்பிரம சாயசெனுந் சிற்ப்பாட்ட மின்றிவர்க்கு
நர்பெருக நன்கினே னுன். 54.

என்றரசன் கூற விருந்த வமைச்சலொ
கன்றதுவே யென்ன நயந்தனாற் —பொன்றகிலும்
பொன்னுங் கலனும் பொருள வளித்தரச
னுன் னுவான் மேலு முவந்து. 55.

மாணிடரே யல்லிவர் வானவரில் யாவரோ
மாணிடமே கொண்டருளும் வள்ளலோ — யாணிவரை
யின்னா ரெனவழியே வென்னமைச்சர் தம்மினீவர்
முன்னுமென் றாவையின் முன். 56.

கற்றவனாய் சர்க்கிதனைக் காவலனன் போடுரைக்க
மற்றவரு மொப்பி மகிழ்ந்தரசைக் — கொற்றவா
வென்னதவஞ் செய்தா யிவரமைச்ச ராகவுற
வென்னமொழித் தேத்தினு னேர்ந்நா. 57.

கொண்ட பத விக்குரிய குப்பாய முத்தரிய
மண்டிவருந் தேனை யளிசினிகை — கொண்டலென
வார்க்குங் கருவிவகை யான வரிசையெலாந்
சேர்க்கும் படிசெய்தான் றேர்ந்தா. 58.

வேதியரை யேற்றருள வேண்டுமென வேண்டவவ
ராதியரு வென்ன வனவகொண்டு — மானுமையா
சீனாட்சி யம்மையுடன் மேவுசொக்கர் தானேத்தி
மானாட்சி கொண்டார் மகிழ்ந்து. 59.

சுன்ற முதுகுரல ரிச்செயலைக் கேட்டுவந்தே
யூன்றபுற மார்க்க மொழிப்பதற்கோ — றேன்ற
கருவியா மென்னக் கருதிமகிழ் புக்தார்
திருவருளை வாழ்த்தினார் றேர்ந்தா. 60.

மங்கலங்க னெட்டு மருங்குளரப் பல்லியங்கண்
மங்கு லெனக்கறங்க வாழ்த்திசையை — மங்கையர்கள்
பாடிவர மன்னன் பரிந்தளித்த கில்லடைந்தார்
காடுமதி மந்திரியார் நன்று. 61.

பற்றிவரு வாதமைச்சர் பாதந் தொழுதுநிலை—
பெற்றகமே சேர்த்தார் பிறமதங்க —ஆற்றனபோற்
செங்கதிரோன் பேற்றிசையைச் சென்றடைய மீனிளங்க
ளங்கெழுந்த வான மடைந்து. 62.

போதவழி தேராளின்னெறியே சென்னெழுதும்
பாதகரி வெஞ்சம்போற் பாதெங்கு —போதரிய
காரிருனே போர்ப்பகல் கடவுளருள் கொண்ணா
தாரிவையப் போக்கினு சன்று. 63.

ஐயர் மறுநா ளமைச்சரிமை கொண்டானுஞ்
செய்ய திறங்காணச் சேர்வான்போன் —வாழிருளைப்
போக்கிக் கதிரவனும் பொற்றேர்வர் தான்மறையோர்
வாக்குந் தாற்பகையை மாய்த்து. 64.

காவலனைக் காணுகற்குக் காலைக் கடன்கழித்து
மேவுகிறப் போதிந்தி மேற்கொண்டு —கோனிலகம்
போர்த்தரைச் கண்டவருந் பொன்னணுவின் மீதிருந்து
வேந்த னுடனுய்வார் மேல். 65.

கன்னிவள நாட்ட ளவுங் காணுந் சனத்தொகையு
மன்னுந் திறையின் வருவாயு —மொன்னலர்க
னால்கும் வருவாயு நாட்டிற் பொலியவெய்து
முல்கின் வருவாயு மேர்த்து. 66.

அன்னா ளிக்குந் தாலையம்மெனவளம் குஞ்சாலை
சொன்னமனிக் குஞ்சாலை தொண்டரின —மன்னுந்
திருமடங்கல் ளிக்கழகந் தேர்த் தகணக் கிட்டா
ருமடமை தீர்க்கு மவர். 67.

உள்ள வடுவாய் மோதுத் செவ்வழிவு
முள்ளிமே லெஞ்சியதை யோர்ந்தறிந்தார் — விள்ளுவதை
விண்ணாவர்கோ னுக்கு விபாழ னமைந்தனன்போ [ன்
லண்ணலர சற்கமைந்தா தால் 68.

அங்கமொரு பத்து மமையக்கொண் டன்னவருந்
தொங்கிழிதேன் லேப்பந் தொடையாற்குப் — பங்கமற
சிம்மையு மைப்பயலை யேல வுரைத்தவனைச்
செம்மைபுற வைத்தார் தெரிந்து. 69.

அண்டரிகத் தாரும் புனலின் றுளிபேரல்
மண்டலமான் பாரம் வகித்திருந்துங் — கொண்டவதிற்
பற்றணுவு மின்றிப் பரமன் கழனினைந்து
சற்றவரும் வாழ்ந்துவரு தான். 70.

சித்தமுறும் பக்குவத்தாற் றேர்ந்தநா லாம்பதாரை
சத்தியவர்க் குப்பதியத் தாவாத — முத்தியிலே
பாசை யதிகரித்த தாரனைத் தேடினார்
மாசை யகற்றியான் வார். 71.

என்றே குருநாத னென்னையாட் கொண்டருள்வா
என்றே யெனதிருளை யெற்றுவா — என்றேயான்
செய்யசிவா னந்தமெனுந் தேனிற் றினைப்பனென
வையர் நினைந்துருகு வார். 72.

வெய்யவழல் ஈட்டு வெளியேறிப் போந்துநனி
அய்ய நினைக்கு மொருவனைப்போ — லையருடற்
பந்தனை நீங்கிப் பரமனடி கூடுநா
வெந்தநா னென்றிருந்தா ரெய்து. 73.

இன்னவவ செண்ணி யிருந்தொருநாள் லேப்பலர் தார்த்
தென்னன் றிருமுன்னர்ச் சேர்ந்தமையும் —பொன்னனை
மீதமர வாவுயரி மேய்க்குந் தொழிலை [யின்
மீதறைய லுற்று ரெடுத்து. 74..

உற்றபரி மாவனைத்து மூனமிந வுற்றனநா
மற்றவையோ மூப்புநனி வாய்த்தனவாந் —கொற்றநா
வொன்றேனுந் தக்கதிலை யுள்ளதிது வாகென்ன
வன்றேகி னூரந் கவறந்து. 75..

தென்னனிது கேட்டுத் திருவாத வுதவரப்பப்த்
தென்னசெயற் பாலநென வெண்ணமே —மன்னவையார்
லில்லும் புலியுந்தம் மேன்மைந் கொடியுயர்த்தார்
சொல்லுவா ரீதைத் தொடுத்து. 76..

முத்தும் வளை முகந்தெறியு கீடலையே
தத்தும் பெருந்துறையிற் றும்பரிசுள் —மெய்த்துளநா
மினக் கொடியுயர்த்த லேக்கேடு பொன்னியாத்தார்
மானக் குலமன்ன வர். 77..

மன்ன வ லுக்கேட்டு வநலுர்ப் பெம்மாலைப்
பொன்னறையில் லேண்டும் பொருளெடுத்துப் —பன்னுந்
குணநடலைச் சார்த்தங்குந் குற்றமில்ப பாய்மாந்
கண்டவறயக் கொள்கென்புன் கண்டு. 78..

திருவாத வுதர் தொழியன் தொல் வண்ண
மொருவாத பண்டாபத் துற்றுப் —பெருவாத
லேண்டுவன மொட்டகந்தின் மெய்தப்ப லேற்றியோ
யாண்டுமூன ரேக வறறந்து. 79..

மத்தகயந் தாங்கியலி மானந் துறையிறையைப்
பத்தியுட் னேத்திப் பரவியே —சுத்தரவர்
சென்ற பொழுதோர் சிவத்துவிசர் நேர்ந்துவினை
வென்றதிரு நேனித்தார் வேட்டு.

80.

நல்ல நிமித்தமென நாடிப் பணிந்தேற்றார்
செல்ல விடைபெறுவான் நென்னவன்பால் —வல்லவரும்
பேரயனுக்கக் கண்ட புரவலனுஞ் சென்னுவர்
நேயமுட னுய்த்தா னினைந்து.

81

ஒசையுறும் பாற்கடலி லோர்மதியம் வந்ததுபோற்
நேசொலிநு முத்துச் சிவிகைமிசைப் —புகுதிரு
நிற்ப் பொலிவோடு நின்றிலகி னுர்பதியைப்
போற்றிப் புகழுவார் போந்து

82:

தேருங் கியுஞ் சிறந்தபரி மாவும்போர்
வீரர் பலந் திடைந்துவரப் —பேரிவகை
வாரியொலி போற்கறங்க மாமதுரை விட்டகன்றார்
சீரியோர் நிற்பற்றச் சென்று.

83.

முல்லைமுத லாநிலங்கண் முற்றுங் கடந்தடிகள்
சொல்லும் பெருந்துறையைச் சூழ்ந்துள்ள —வெல்லையுற
வண்ணாறும் பொன்கொள்ள வங்கையர நேந்தல்போல்
வண்ணமொடு பூத்தபது மம்.

84.

எல்லாதனைச் சொன்றடைய விற்பர் சுவையொன்று
வல்லையவர்க் கூற மனமுருகி —வல்லசுமை
நீங்கவொரு வன்கனிக்கு நேர்நாடனைப் போலவரு
மோங்கமகிழ் வுற்று ருவந்து.

85..

அந்தவிடஞ் சேருதலு மைம்புலனு நெஞ்சுமழு
சுந்தலிலா வானந்த நண்ணவே —யிர்தவிடத்
தென்னையாட் கொள்ள வியைவர் குரவரென
வுன்னினு ருள்ள முவந்து.

86

தேர்துடனே யன்னார் சிங்கைநனை விட்டிழங்கிற்
சார்ந்தவ்வரை யோர்பாற் றனியிருத்தி —தேர்துடனே
யம்புனலிற் றேய்ந்தன்பா யான்மநா தார்ப்பணிய
வெம்பெருமான் சென்ற ரிசைந்து.

87.

ஆங்கார் வெயிலுவந்த வைங்கரனை யேத்தியரு
டாங்கான்ம நா தரிரு தானோத்தி —நீங்காத
பேறுதவ வேண்டுமெனப் பெம்மானைப் போற்றுகங்கா
னீறுதவி னுரொருவர் நின்று.

88

செங்கையினீ றேற்றுச் சிரநெற்றி சேர்த்தங்குந்
தங்குயோ காம்பிகையின் ருளிறைஞ்சித் —துங்கமுறு
மந்தணர்கள் சூழ வமைச்சர் தமதிருக்கை
வந்தடைய ஒற்றார் மகிழ்ந்து.

89.

போந்தமறை யாளர்க்குப் பொன்னுடை யா தியவ
ரிந்தவரைப் போக்கிடலு மேழ்பரித்தே —சூர்ந்தவனு
மினவனுக் கோத விரைவான்போன் மேற்றிசையைத்
தானடைய ஒற்றான் றணிந்து.

90.

எண்ணுமறு நாட்காணு மீசன் நிருவுருவ
வண்ணமிது வென்ன வகுத்தல்போல் —விண்ணிடத்துச்
செக்கர் வடிவஞ் செறிந்ததுபின் காரிநுரும்
புக்க திருநிலத்தைப் போர்த்து.

91.

அற்றை யிரவி லமைச்சர் துயில்வேலைப்
பற்றுமா னுக்கரொடு பண்பாக —வுற்ற
குருவடிவந் தாங்கிக் குருந்தடியி லீசன்
மருவுகனாக் கண்டார் மகிழ்ந்து.

92.

சுதோர் கனவோயா னெண்ணியவெண் ணந்தாடோ
யாதோ வறியே னெனவிதங்கி —மாதோர்குட்
அற்றவரே வந்தார் துண்மையெனை யாள்வரென
நற்றவரு மெண்ணினார் நன்று.

93.

என்றவரு மேங்கி யிருந்துழியோ ராசானை
யின்றுநீ கொள்ளுவா யென்றியம்ப —வன்றடைவான்
போலக் கதிரவனும் போந்தான் குணநிசையி
னிலக் கடனடுவி னின்று.

94.

ஐயர் துயிலெழுந்தே யாற்றுங் கடன்முடித்துப்
பையரவப் பூணரனைப் பார்ப்பதற்கு —வெய்யவழி
வெய்துமெழு காரெஞ் சினகக்கண் ணீர்மணிகண்
மெய்திகழச் சென்றார் விரைந்து.

95.

ஐயர் வருமுன்ன ரான்மநா தப்பெருமான்
செய்ய கதிர்கோடி சேர்ந்ததுபோன் —மெய்யொவிர
மூவுலகி லாரழகு முற்றுறவோர் வேதியராத்
தூவில் குருந்தடைந்தார் சார்த்து.

96.

மாசிலாத் தூசுடுத்து மாமணியின் முடிவடமுர்
தேவொவிரு நீறுஞ் சிறந்தணிந்து —பாசமறுத்
தூவவோர் தேசிகரா யாண்டடைந்தார் சீடரொடு
நீளவப் பூணர் தினைந்து.

97.

திதுஞ் சுரத்துடனே யோங்குமறை யோதநரும்
போதமாம் வண்ணம் பொருளையாய் — தோதநருங்
கன்மமொடு ஞானத்தின் காண்ப ன்முதநரும்
பன்மா னவருற்றார் பாங்கு.

98.

வேதச் சிகையை விரிக்குநரு மாகமந்தின்
மேதகுசீர் தன்னை விளக்குநரும் — பேதமுறு
மார்க்கங்க டம்மை மறுக்குநருந் சைவமே
யாக்கமுன தென்பாரு மங்கு.

99.

முப்பொருள் ஹண்மை மொழிகுநருந் சித்தாந்த
மொப்பதெது வென்ன ஷடங்குநருந் — தப்பிற்
சரியைமுந னுன்கு தனிவழியைச் சாற்று
மரியவரு முற்று ஶமைந்து.

100.

இத்தகைய சிபர்பல மெய்ந்து மீனின்போற்
பத்தியுடன் குழப் பவிமதிபோ — ஷந்தனே
ராசிரிய னாகியமைந்தருள வேதியரு
நேரமுட னங்கடைந்தார் னேர்.

101.

கண்டுவினு மெல்லையில்யா ன் கண்டதொரு காட்சியைநேர்
கண்ட னனிங் கென்னக் கனிந்து ருகி — பன்டரில்யார்
பெற்றாரிப் பேறடியேன் பெற்றே னெனவடைந்தார்
கற்றுவைப் போலக் கருத்து.

102.

அன்னலாங் காந்த மடியேன் மனவிரும்பைப்
பன்னமையப் பற்றியவோர் பான்மையா — லெண்ணிய
சீகுற்ற காலமீவண் சேர்ந்த தெனப்பணிந்தார் [நற்
வேரற்ற வோர்மரம்போல் வீழ்ந்து.

103.

வீழ்ந்தபடி யுற்றார் விமல் ரெழுக்கென்ன
வாழ்ந்தபடி நின்றே யவ டிருகச் —சூழ்ந்தடியார்
நேயமுறு வாரிவரை நேர்ந்தாட்கொள் ளன்முறையாம்
நாயனே யென்றார் நயந்து. 104.

நானையும்பாம் வேண்டே நயக்கும் பலனமைத்த
வேளையும்பாம்வேண்டேம் விருப்புடனெந் —தாளிணையை
யேத்துமிவற் கிற்றை யிரவிலருள் வேமென்ற
நார்த்தநயங் கொன்றைமுடி யார். 105.

கேட்டடியா ரெல்லாங் கிளர்ந்தபெருங் கர்தின்மே
லீட்டினால் வாநவு ரெம்நிறைவர் —நேட்டருள்வார்
தேருமுடி தேரமெனத் தேனார் குருந்தடியைச்
சீரணிசெய் தாக்கினார் சேர்ந்து. 106.

வேதிபலிங் காலமைத்து மேற்பொன் றகடிட்டுச்
சோதிமணிக் கானிலுனித் தொங்கார —மாதியவை
நூக்கியணி பட்டாற் றுலங்கனிதா னங்கொடியு
மாக்கியணி செய்தா றமைத்து. 107.

சீலக் கடலநனை நீங்கியே தானுமொரு
சீலக் குரவனிடஞ் ரென்றடைந்து —ராலவுப
தேசம் பெறப்போவான் ரெய்கைபோற் செங்கதிரோன்
பேசங் குடக்கடைந்தான் பின். 108.

வாதமீடும் புத்தரது வாயொடுங்கு மோர்விதத்தை
யோதுதல்போற் கஞ்ச மொடுங்கினகிவ —நாதனார்
செய்யதிரு வாய்மலருஞ் செய்கைபோ லாம்பலெலாம்
பெய்கையிடைத் தோன்றினவாற் பூத்து. 109.

ஐயர் மனத்திலினி யாரப் பெறேமெனவே
பையவதை விட்டகன்று பாரெங்கு —மையிருளும்
புக்குப் பரவியது புண்ணியர்தா மாங்குமன
நெக்குருக நின்றார் நினைந்து.

110

சந்தியா காலமுதற் சாரத்த யாமம்வரைப்
பந்தியா நின்று பணிசெய்தார் —முந்தியே
சாமமொரு மூன்றாகச் சார்ந்ததுநா லாம்யாமந்
தூமருவல் போலத் தொடர்ந்து.

111-

மேன்மையுறு மப்பளிங்கு வேதியிசைத் தென்முகமா
யான்மநா தப்பெருமா னுசானுய்த் —தான்மருவி
யெப்புளியும் போற்று மெழில்வாத ஆர்தமை
யொப்பவெதிர் வைத்தா னுவந்து.

112-

கண்ணருளா னோக்கிச்செங் கார்தட் கரமலரை
வண்ணமுதச் சென்னியிலே வைத்தமைத்துப்—புண்ணியு:
மாயைமுத லாமலங்கள் வந்து விரவாது [ரை
போயொழியச் செய்தான் புரிந்து.

113-

தூயகலை யான்மூடிச் சூக்குமபஞ் சாக்கரத்தைத்
தூயர் திருச்செவியிற் சொற்றருளி —யாய
வுடலும் பொருளு முயிருமுடன் கொண்டான்
மடமை யொழித்தெனையான் வான்.

114-

போதவினித் தான்மலரிற் பூசைபுரி யென்றரா
னோதவினி தொப்பி யுடனடியாம் —போதுதனை
மஞ்சல ராட்டி மலரிட் பசரித்துத்
தஞ்சிரசிற் கொண்டார் தவர்.

115-

வாதவூர் வள்ளன் மனவிருள்போற் பாருலகின்
மீதடரு மையிருளும் வீந்ததே —காதலுட
னையரடி மைத்திறத்தை யாயவரு வாணைப்போல்
வெய்யவனும் வந்தான் விரைந்து.

116.

போற்றுஞ் சிவஞான போதமெனும் புத்தகத்தை
யேற்றிடுவா யென்றடிகட் கீந்ததனுட் —டோற்றலுறும்
போதப் பொருளைப் புகன்றருளி னுருலகி
னாதப் பொருளானார் நன்று.

117.

சொன்ன பொருளைத் தொடரச் செவிக்கொண்டு
மன்னுங் குருந்தடியில் வாழ்வார்க்குப் —பன்னரிய
வண்டமிழின் மாலை மணக்கத் தொடுத்தணிந்தார்
பண்டமிழ்தே யென்னும் படி.

118.

தேனோ கனிரசமோ தித்திக்குங் கற்கண்டோ
வானோ ரமுதமோ மற்றெதுவுந் —தானோது
மொப்பிலையாம் வண்ண முரைத்தவற்றைக் கேட்டசன்
செப்புவா னீதுஞ் சிறந்து.

119.

வகுத்திடுநின் வாசகங்கள் மாணிக்கந் தன்னை
கிகர்த்ததொரு மேன்மையா னின்னைச் —சகத்தவரு
மாணிக்க வாசகனாய் வாழ்த்துவா ரென்றானீர்
வேணிக் கடவுள் வியந்து.

120.

மாணிக்க வாசகரிவ் வாசகத்தைக் கேட்டுமன
நாணிக் கரைந்து நவிலுவார் —பேனியொரு
நாயினுக்குப் பொற்றவிசை நல்குதல்போ லாகுமிந்தப்
பேயினுக்கிப் பேரென்றார் பின்.

121.

என்னையாட் கொள்ளிறைவ யான்கொணர்ந்த விச்செல்வ
நின்னுடைய கோயிற்கு நேர்மையொடுன்-பொன்னடியை
நம்புமடி யார்க்கு நயந்தருளா யென்றிறைஞ்ச
வெம்பெருமா னேற்றா னிரைந்து. 122.

ஈசன் திருவுள்ள மேற்றருளத் தேர்ந்துமணி
வாசகருஞ் சிற்பத்தில் வல்லார்க்கு —நேசமொடு
தாண்டும் புரளிகொளத் தாங்கொணர்ந்த காசையெலாம்
வேண்டும் படியிறைத்தார் மேல். 123.

விண்ணாவக் கானிறுவி மேலே கொடுங்கைபல
பண்ணமைய வைத்துப் பதுமைவகை —வண்ணமுற
வுத்திரங்க ளிட்டே யுரனமைபல் பாவுகல்லும்
பத்தியுற வைத்தமைத்தார் பார்த்து. 124.

இம்முறையே யீச னிருப்பிடமு மென்னையா
ளம்மையோ காம்பிகையி னுடையமுஞ் —செம்மையுற
மண்டபமுங் கோயின் மதிலும் விமானமொடு
விண்டடவு கோபுரமு மேல். 125.

பூசுரரின் வீடும் புனிதமுறுஞ் சைவஞ்சேர்
தேசிகரின் செய்ய திருமடமும் —வாசமுறு
நந்தவன முங்குளமு நாடிப் பலசமைத்தார்
கந்தரமிக் கோங்கத் தொடர்ந்து. 126.

ஈச னடிகடமை யீண்டுறைதி யென்றருளிக்
காசி லுருவங் கரந்தருளத் —தேசிகரைப்
பாரா தடிகள் பதறி யழுதிரங்கிச்
சோராரின் றெய்த்தார் துடித்து. 127.

கண்டவைக னெல்லாங் கனவோ நனவுகொலோ
யண்டியெனை யாட்கொண்ட வாசானைக் — கொண்டுய்ய
வெண்ணியுள நாயே னினியுயுமா நேதென்னப்
புண்ணியரு நொந்தார் புலர்த்து. 128.

கண்ணிலான் கைபிற் கதிர்மணிபொன் தீந்ததுபோற்
பண்ணமையுந் தீங்குதலைப் பாலனிடம் — வண்ணமுறும்
வள்ளமதை யீதல்போல் வந்தென்னை யாண்டபெரும்
வள்ளலே யெங்கொளித்தாய் மற்று. 129.

மன்னு பெருந்துறைபில் வாழ மருமருந்தே
பொன்னார் திருமேனிப் புண்ணியனை — யென்னாவி
தங்குமோ நின்னைவிட்டுத் தாழே னெனவருந்தி
யெங்குமோ டித்திரிந்தா ரெய்த்து 130.

போவார் வருவார் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுங்குவார் — தேவாநீ
யென்னைத் தனியிருத்தி யெங்கொளித்தா யென்னரசே
யென்னத் தயங்கினு ரெய்த்து. 131.

மன்னர் பொருள்விடமா மற்றிவரோ வோர்ந்திலரே
யென்னசெயற் பாலதென வேங்கினு — ரந்ககரிற்
பூயும் பரிகொளப்பின் பற்றியவ ரிச்செயலை
பூயும் பரிசினரா யாங்கு. 132.

கொத்தலர்தா ரான்பொருளைக் கொன்னே செலவிட்டார்
சித்தமிவர்க் கென்ன சிதைந்ததோ — சத்திகங்கள்
கொள்ளவழி யாது குடைவேந்தன் கேட்கினிவர்
விள்ளுவதெ னென்றார் வியந்து. 133.

கோயிலகம் கிட்டடிகள் கோபுரவா யிற்குறுகித்
தாயபரி யாளர் தமைக்கண்டார் —போயவரைத்
தென்னவர்கோன் பாலாடித் திங்கண் முடிவின்மா
மன்னுமென வோதுமென்றார் மற்று.

134.

அன்னார் விரைந்தரசற் கான விவரமெலாஞ்
சொன்னு ரவனுந் துரங்கங்க —ளெந்நாளில்
வந்தடையு மென்ன மகிழ்ந்தே யெதிர்பார்த்தான்
முந்தவே லாய முடித்து.

135.

வாதவூர் வள்ளல் வகுத்தகா லங்கழிய
வோதும் புரவிகளோ வுற்றிலவாற் —ரூதுகுதார்க்
கொற்றவனவ் வேதியரைக கூட்டிவரத் துதார்க்குச்
சொற்றன்னந் னுள்ளந் துடித்து.

136.

தூதர் விரைந்தந்தத் தூயரிடம் போயடைந்து
தாதலரும் பூந்தாரான் றந்ததென —வோதிச்
சுருளைப் பணிந்திந்தார் தொண்டரேற் றீச
னருளைப் பெறச்சென்று ராங்கு.

137.

தென்னன் சினங்கொண்டான் செய்யும் வகைதேரே
னென்னமணி வாசகரு மேங்சவே —யன்னவைக
ளொல்லைவரு மென்றெழுத வோர்வாக் கெழுந்தொலித்த
தெல்லையறும் வானகத்தி லே.

138.

வள்ளலிது தேர்ந்து வழுதிக்கோ ரோலைவிடுத்
துள்ளமிக வேங்கி யுறங்குங்காற் —துள்ளும்.
பரியுடனே யாமடைவம் பார்த்திப்பன்பாற் போய்நீ
தெரினியென வெம்பெருமான் சென்று.

139.

கனவி லுரைத்தருளக் கண்ணிழித்துத் தொண்டர்
மனமுவந்தே மாமதுரை மன்னன் —முனமடைந்தார்
வேந்த னுபசரித்து வேகமுறும் வாசியெலாம்
போந்தனவோ வென்றான் புகழ்ந்து. 140.

பாண்டியர்தம் மேறே பரியனைத்து நாண்மூன்றி
லீண்டுவென் றேதி யெமதடிக —னீண்டமுடி
மானத் துறைசொக்கர் மாமலர்த்தா னேத்தித்தந்
தானத் துறைந்தார் தனித்து. 141.

செப்புநாண் மூன்றாயுஞ் சேர்ந்திலவே வாசியென
வெப்பமிகக் கொண்டரசன் வேதியரைக் —கைப்பிடிப்பாக்
கட்டியொறுத் தென்பொருளைக் காணவே வாங்குமெனக்
கட்டளையிட் டானெஞ்சங் காய்ந்து. 142.

சாற்று மொழிகேட்ட தண்டவினை யாளர்மிகச்
சீற்றமொடு வேதியரைச் சீறியே —மாற்றமுமெ
னென்னவழி பொன்னுக்கே யென்று முதுகொடியத்
துன்னியகல் லேற்றினார் சூழ்ந்து. 143.

ஐயர் பொறைதாங்கி யாலவா யண்ணலிந்
செய்யதா னேத்தித் திகழ்ந்தனரான் —மையணியுங்
கண்டனன்பர் துன்பக் கனம்பொறுப்பா னாதலினாற்
கொண்டனனப் பாரங் குறித்து, 144.

ஏற்றுஞ் சிலைப்பார மெள்ளவந் தேற்றாதுதே
யேற்றின் கொடியாரை யெம்மடிகள் —போற்றியுறச்
காவலுறு மள்ளரிதைக் கண்டடிக டாளினைக
னோவலிலங் கிட்டார் துழைத்து. 145.

வாதலூர் வள்ளன் மனநோவுக் கூற்றினைய
பாதகர்கள் செய்வினையைப் பார்க்கவஞ்சி —யாதவனும்
போவானைப் போலப் புணரியிடைப் போய்மறைந்தான்
மாவாரு மின்முடி வைத்து.

146.

அற்றையிர வெல்லா மடிகள் சிறைப்பட்டும்
பற்றியதம் முள்ளப் பரிவோடுங் —கற்றைவார்
வேணிப் பெருமானே வேண்டி மலர்த்தானைப்
பேணிப் பிறங்கினார் பின்.

147.

அன்றுவரும் வாசிகளுக் கானவொரு மாதிரியா
மென்றுசொல வேழ்பரியை யேற்றதத் —தொன்றவே
பூட்டிக் கதிரவனும் போந்தான் குணதிகையி
னீட்டிக் கதிர்வச நேர்.

148.

ஐயர் சிறையிருந்தெம மாவா யண்ணலிரு
செய்யமலர்த் தானைத் தியானிப்பார் —தூய்யனே
முந்தானி யாதியவை முற்று முவந்தேற்ற
வெந்தா யிரங்கா யினி.

149.

மூவா முதலே முதுமறையி னந்தமார்
தாவாத ஞானத் தனினிளக்கே —தேவாவான்
தேசாரு மாடத்திருவால வாயுறையு
நீசா விரங்கா யினி.

150.

காயனையே னைப்பொருளா நாடிப் பெருந்துறையி
லாய குருந்தடியி லாண்டருளந் —தூயா
சிறையி லுழல் வேனோ திருவால வாயா
நிறையே யிரங்கா யினி.

151.

பாண்டியர்கோன் பொன்னைப் பரிந்துனக்கே யாக்கினை
 வீண்டவனுங் கேட்கின்யா னென்செய்வேன் —வேண்டு
 சிந்தையுவுந் தியுந் திருவால வாயுறையு வன
 மெந்தை யிரங்கா யினி. 152.

இந்தவித நின்றடிக ளேங்கி யமுதரற்ற
 கிந்துமுடி யார்செவியி லீர்ங்குதலை —மைந்தரொலி
 தூயின் செனிப்புகல்போற் சாமர் சிறைநீக்கத்
 தூய வுளங்கொண்டார் குழிந்து. 153.

நந்திமுத லாதிகண ராதர் தமையழைத்து
 முந்தநீர் போய்ப்புனத்தின் மொய்ந்தரியைச் —சுந்தரமார்
 நல்லபரி யாக்கி நடத்துந் தலைவராச்
 செல்லுமெனச் செப்பினார் தேர்ந்து. 154.

ஆணைப் படியவரு மான நரியையெலா
 மாணப் பரியாக்கி வானவரு —ரானவே
 வேகமார் வாசிகளின் மீதிவர்தே யோட்டிவரும்
 பாகரா வந்தார் பரிந்து. 155.

வந்தவருட் சொக்கரொருவைதிகமா மீதிவர்து
 முந்துறந டாத்தி முடுகினார் —சிந்துமிகப்
 பொங்கி யெழுவதே போலப் புரவியெலா
 மங்கெழுதல் கண்டா ரடைந்து. 156.

தூளி திசையனைத்துந் தூர்த்துக் கதிரொளியை
 மாள மறைக்களிருள் வந்ததா —லாவியெனும்
 வீரர்கை வாள்வெயிலை வீசப் பகலுறலா
 லாரிசவு நாளுமிகை யாம். 157.

கண்ட கடிநகரார் காவற் சிறையதனைம்
கொண்ட வமைச்சரிடங் கூறினார் — தொண்டரவர்
தேனிழியும் வேப்பலர்தார்த் தென்னற்குச் செப்புமென
மீனனிடஞ் சென்றார் விரைந்து.

158.

மன்னர் குலமணியே வந்த புரவியேலா
மென்ன மகிழ்ந்தவனு மேகிநீர் — முன்னுமதி
மந்திரியார் தம்மை வணங்கி யறைமினென
வந்தவரும் வேண்டினார் மற்று.

159.

வேண்டமதி மந்திரியார் வேந்த னவைக்களத்தை
பிண்டியவற் கேற்ப வியற்றினார் — நீண்டவொளிப்
பைம்பொற் துகிலும் பதக்கமுங்கோ மானளித்தா
னெம்பெருமா னேற்று ரிசைந்து.

160.

ஆவணிமா ஆலநா என்று பகர்ந்தபடி
மாவணியா வந்தடுத்த மாமதுரை — சேவணியா
விண்ணகமெல் லாநூசி மேவியதால் விண்ணகமு
மண்ணகமா யிற்று மறைந்து.

161.

நாற்றினைய வேகமுள காலத்தி் போல்விழிய
ஈற்றினைய வெங்கொடுமை கொண்டுள்ள — நாற்று
பிடிபோன் முழங்குடைய வெண்ணிலாப் பாய்மா
படிபோற்ற வந்தடைந்த பாய்ந்து.

162.

உள்ளும் புறமு முரைக்குங் கடைத்தெருவும்
விள்ளுமறை யாதியவர் வீதிகளுந் — துள்ளுபரி
பீட்டமே யாக விருக்க விடமின்றி
வாட்டமே யுற்றார் மருண்டு.

163.

கண்டோர் வியந்தவற்றைக் காணக்கண் னாயிரமுங்
கொண்டோ மிலையென்பார் கொற்றவனு — முண்டோடோ
ரென்னமகிழ் பூத்தே யிருந்தமதி வல்லாரை
மின்ன வியக்குவார்யா ரென்று.

164.

வினவ வடிகள் விளம்பறியேன் யானு
மெனலு மிறைவனவ னெய்திக் — கனிவுடனே
வீரர் தமைவினவ வேதப் பரியுகைக்குஞ்
சீரியரைச் சட்டினார் தேர்ந்து.

165.

கண்டவுட னன்னான் கருத்துணரா தேகரமா
முண்டகங்கள் சென்னி முகிழ்த்தேற — வண்ணோரும்
வேப்பலர்தா ரானுணர்ந்து வெள்கி யதிசயித்துக்
கூப்பியகை யோடமைந்தான் கூர்ந்து.

166.

எழுதரிய வாசிமிசை யேறிவரும் வீரர்
வழுதிசூலத் தேறே மருவும் — பழுதில்லா
விப்பரிக னெல்லா மெழில்வாத வுர்தரு
மப்பொருளால் வாங்கிவந்த வாம்.

167.

என்னப் பணிந்த விறைவன் மகிழ்ந்திவைக
கன்னுங் குணங்களைநீர் சொல்லுமெனப் — பன்னு
மறைகளொரு நான்கும் வகுத்ததிரு வாக்கா
விறைவரிது சொல்வா ரிசைந்து.

168.

வந்த பரியை வகைவகையாய்த் தேதாமியன்
முந்துங் கதியு மொழிந்ததற்பி — னிந்தவகை
வெற்றி தருமிரவின் மேவு மிவைபகலிற்
கொற்றவனே யென்றார் குறித்து.

169.

இன்னவைகள் சேர்க்கு மிருபோது வெற்றியைமற்
றன்னவைகள் மிக்க வருமையா —மென்னவே
வந்தபரி மாவின் வகைநிறங்கு ணங்கனியை
யந்த்முறச் சொன்ன ரவற்கு.

170.

அச்சம் புவனத் தடங்கா தடுக்கவரு
மெச்சமொன்று மில்லா விஷயிகளா —நிச்சலுமே
யேறுபுக ழோயின்றைக் கென்றெரியு மிவ்வண்மை
தேறுவாய் நானேத் தினம்.

171.

நம்மா லிவர்ந்து நடாத்த நடந்தவரு
மிம்மா நிலத்தி லெழுதலரி —தம்மா
மறைவா யிருக்கவே வைத்தான் பிரம
னிறையெய் தத்தக்க தில்.

172.

உகலரிய மன்னவநா முன்பாற் செலுந்து
மிகலன் பரிதா மியல்பின் —நகரில்
வரவரக் கண்டறிவாய் வாழ்நீ யென்று
தரவுநீர் வேணிமறைத் தார்.

173.

பன்னரிய தாமிவைநன் பார்த்திபனே பெய்யுடையே
மென்ன வரசந் கியம்புதனு —மன்னவனுந்
தாயபரி வல்லார் தமைக்கொண்டு வரம்பரியி
னாய பரிசறிந்தா னுக்கு.

174.

இன்றைக்கே வாசிகளை யேற்றுக்கொ ணுநீர்க்கோ
வொன்றுக்கும் டாங்க ளுடன்படே —மென்றதனார்
வாரார் கயிறுடனே மாறிப் பரியளித்தார்
தர்தார் வழுதிக்குத் தான்.

175.

ஏற்ற பரியை யிலாயத்திற் கொண்டுய்க்க
வாற்றுந் தொழிலாளர்க் கவ்வழுதி -சாற்றியே
மாசில்லா வைதிகமா வந்தார்க்கு முத்தாரந்
தூசெல்லா நல்கினான் சூழ்ந்து.

176.

தந்தவற்றை யேற்றுச் சலாமென் றவற்குரைத்து
வந்தகண மோடு மறைந்தருளப் -பைந்தமிழில்
வாசகஞ்சொ னல்லாமை மன்ற வுபசரித்து
வாசவனைப் போலமைந்தான் மன்.

177.

மேதினியில் வந்தி ளிருந்தியிடும் பிட்டிற்கோ
வாதவூர் வள்ளன் மகிமைக்கோ -யாதுங்கோ
வுய்த்த குதிரையெலா மோரியா மாற்றனார்
சித்தத் திடைக்கொண்டார் தேர்ந்து.

178.

கொள்ளக் கிடையாக் குதிரைநமக் குறறதென
விள்ளற் கருமகிழ்ச்சி மேனியே -துள்ளுபரி
கட்டியவச் சாலை நனைக் காவல் புரிந்துவந்தார்
மட்டிலாப் பாகர் மகிழ்ந்து.

179.

அற்றையிர ளிற்கடி கை யாறிரண் டாமளவி
லுற்றபரி மாவனைத்து மோரியுருப் -பெற்றெழுந்து
திக்கெலாஞ் சென்றடர்ந்து சேர்ந்து நகரெங்கு
பிக்கொலிசெய் தோடினவான் மேல்.

180.

பரித ணரிகளாய்ப் பாய்ந்து நகரில்
விரியு மிடமெல்லா மிக்குக் -கரியுடனே
முன்னமையும் வாசிகளை முற்றுங் கடித்தவற்றைச்
சின்னபின்ன மாக்கினவே சென்று.

181.

கண்ட கடிநகரார் காவலன்பாற் சென்றடைந்து
மண்டுநரி செய்த வரலாற்றை -விண்டிடவு
முந்துபெரு வெள்ளம்வந் துற்றவெள்ளங் கொள்வதுபோ
வந்ததே யென்றுமுன்னுள் மன். 182.

மந்திரியா வந்தவன்செய் வஞ்சமீ தென்றரசன்
சிந்தையினிற் றேர்ந்துகடுஞ் சேற்றமொடு -முந்தநீர்
களளமிகு வாணைக் கடுஞ்சிறையிட் டெம்பொருளைக்
கொள்ளுமென்று னுள்ளங் கொதித்து. 183.

மன்னனுரைத் தாங்கு மதியமைச்ச ரைச்சிறையின்
மன்னவவர் செய்து வருத்தவே -யன்னவருஞ்
சித்தங் கரைந்து திருவால வாயுறையு
மத்தன் கழனினைந்தா ராங்கு. 184.

பட்டவெலாம் போதாவோ பானியே னின்னுமருங்
கட்டமுற நின்றன் கருத்தேயோ -விட்டசித்தி
யெல்லா மளித்தருளு மீசா வெளியேன்றன்
பொல்லா விடர்தகிர்ப்பாய் போந்து. 185.

என்றடிக ளேங்கி யிருகணீர் வார்த்தழலுங்
கன்றொலியைக் கேட்ட கபிலேபோற் -கொன்றைமுடி-
யண்ணலருள் செய்யவையை யாற்றிற் பெருவெள்ள
நண்ணுளங் கொண்டார் நயந்து. 186.

பாதாள் கங்கையது பாரை யகழ்ந்தெழுந்து
மீதாரல் போல்வையை மேலெழுந்து -மோதாநின்
முற்ற கரையை யுடைத்தோடி மாமதுரை
முற்றப் பரந்ததே மொய்த்து. 187.

வையக் கரைதேர் வயல்வெள்ளங் கரவெள்ளஞ்
செய்யுநக ருள்ள தெருவெள்ளந் — துய்யகெடுங்
கூடமெனாம் வெள்ளமிறை கோபிலகம் வெள்ளம்வரத்
விகுகொல் லாம்வெள்ள மேல். 188.

மாத ராங்கமொடு பாவிநையெல் லாம்வெள்ள
மோது மிடமெங்கு மோதமே — மோததலுந்
தங்குங் குடியெல்லார் தம்முடைமை வாய்க்காக்க
விங்குமங்கு மோடி னு ரெய்த்து. 189.

முப்பமைபும் பெற்றேறரை முன்கொடுபொ னுர்கிலரே
காப்பமைபு மங்கடமைக் கைக்கொண்டு — கோப்பறவே
போனார் கிலரே பொருளாதி கைக்கொண்டு
கானாடி னுர்கிலரே கண்டு. 190.

பாதங் கணைக்கால் பநுத்தழழந் தாண்டோலுஞ்
சீதப் புனல்பெருகிர் சென்றேற — மாநரவே
யற்றுந் குடிக வலமரனா னுந்தாங்குப்
பற்றுக்கோடி ன்றிப் பபந்து. 191.

நீரின் பெருங்குண னின்றாணைக் கட்டிடங்கள்.
பாரில் விழவே பதைபதைத்துப் — கோகுமிட
மின்றி யுயர்த்தவிட மேறவது விநோகக்
கன்றினு ருள்ளகுடி கள். 192

வாதலுர் வள்ளாணை வன்சிறையிற் காத்தவர்கள்
சீதப் புனல்பெருகச் சென்றற்கும் — மாநரின
மக்கடமைக் காக்கவே வாதையின்றி நம்முந
ணக்கனடி வாடித்திறுந்து நன்று. 193.

பார்த்த குடிகளெலாம் பார்த்திபன்பாற் சென்றோடுதச்
சீர்த்தமதி வல்லார்க்குச் செப்புவா — னூர்த்தபெரும்
வெள்ளர் தனைத்தடுக்க வீட்டிற்கோர் பாகமார்
கொள்ளச் சமையுமென்றான் கூர்ந்து.

194.

புத்தியென வன்னூர் புகன்று குடியொன்றும்
கித்துணைய நீளமா மென்றவந்து — வைத்தவரார்
கூடையுமண் வெட்டியந்தோட் கொண்டு குடிகளெலா
மோடுநதி யுற்ற ரொருங்கு.

195.

வெட்டியுறு வார்கிலே வெட்டியமண் ணைக்கொன்றி
கொட்டியுறு வார்கிலே கூடைகறி — லொட்டியுறு
மண்ணைவழிப் பார்கிலே வந்துபணி செய்வார்
னெண்ணைவகுப் பாருண்டோ விங்கு.

196.

எல்லாரு மிவ்வா றிருந்துகரை போடவது
நில்லாது விழந்ததந்த நீர்ப்பெருக்காற் — சொல்லாரு
மவ்வணையி லோர்கோ லடைபடா தேயமைய
மவ்வழியே நீர்போந்த தாங்கு.

197.

முன்னியவப் பாகமோர் மூதாட்டிக் குற்றதா
மன்னவனோ திங்கனோ ராயிரமு — மன்னியவள்
மக்களவட் கில்லை மனமுவந்தே யட்டபிட்டைச்
சொக்கர்தமக் கிட்டுவிற்பான் குழந்து.

198.

வெள்ளைமே கம்போல் வெளுத்ததிருக் கூந்தலாள்
கிள்ளச் தசையுடலிற் கிட்டாதாள் — கொள்ளுந்
தடியுடமென தாண்மூன்று தாங்கினு ளாடு
முடியுடையாள் மூப்பான் முதிர்ந்து.

199.

மற்றவடன் னுமமோ வந்தியர் மம்மாநோ
வந்ததொரு பாகத்திற் கோராராம் —பெற்றிவரன்
மன்னன் சிவங்கொள்வான் மற்றிதனுக் கென்செய்வோ
வென்ன வந்தினு வெய்து. 200.

விதிபெலாந் தேடியுமோர் வேலைபா னங்காண
நாதியே தஞ்சமென வாங்கமைப —மாநதபிடம்
வைத்தருளு மெம்மிறைவர் மருதக் கருள் செய்பர்
சித்தரிடைக் கொண்டார் தெரிந்து. 201.

வோனிதனை விட்டுவையை மேலியநிர் மெல்லியலைக்
காணவரு வரசைப்பேரற் கண்ணுதவர் —மாணமையு
மங்கயந்த வாய்மையறியாது வேற்றுருக் கொண்
டங்கடைத ழுற்று சமைந்து. 202.

தொன்றாய வேதமுடண் டோண்டியமர லுங்காண
மென்று விண்ணுவிப்ப வேன்பொடித்தார் —சென்று
சமுக்கடைந்த தூயை யடைக்கிறைத்துத் தேவரின்
மழுக்கடைந்த மண்வெட்டி வைத்து. 203.

கூடற் றெருத்தேரறங் கூலியா வென்றறைந்து
வாடியுறும் வந்திதெரு வாய்ச்சொன்றார் —நாடியவ
வப்பாநீ வேலைக் கமைவையோ வென்றுரைக்க
வொப்பரின் ரோதுவா ருற்று. 204.

நின்பலியை முற்றிவிப்பே னீயவரிக்குங் கூலினை
முன்பகரு வாயென்ன முதரட்டி —யன்புடனே
வேண்டாவு டிட்டளிப்பேன் வேந்தனுண் மேவுமுண்
காண்டடைவா யென்றறைந்தா வால். 205.

அன்னு யறப்பசித்தே னுனபிட்டிற் கொஞ்சமளி
யென்னு வரனிரக்க வேகியவள் —முன்னாக
வட்ட நறும்பிட்டை யள்ளிக் கொடுவந்தே
யிட்டனளங் கன்பா யிசைந்து.

206.

இசைத்த பழந்துணியி லேந்தியுண்டு சென்னி
யசைத்து நறுஞ்சுவைய தன்னாய் —பசித்தழுத
பாலருக்குத் தாயுதவும் பாலனைய தாலவாய்
மூலருக்கா மென்ன மொழிந்து.

207.

தந்தைதா யில்லாத் தமியேற்கோர் தாய்ப்போல
வந்தென் பசிகளைந்தாய் மாறாது —முந்தவே
வேலைத் தலைசென்றுன் வேலைதனை முற்றுவிப்பேன்
மாலைத் தவிரென்றார் மற்று.

208.

சுந்தை மகிழ்சிறக்கச் செப்டியவன் சென்றடைந்து
வந்தியா னென்று வரைவித்தார் —வந்தடைய
லுற்றார் தலைவரென வுள்ளத்தி லாநந்தம்
பெற்றான்போற் கங்கைவந்தாள் பேர்ந்து.

209.

வெட்டுவார் மண்ணை விரைந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்க்
கொட்டுவார் போலக் குறுகுவார் —பிட்டைவாய்
வைத்துமெல்லு வார்பிறரை வம்மினெனவழைப்பா
ரெய்த்தவரைப் போலயர்வா ரேய்ந்து.

210.

சென்றயன்முன் காணாத சென்னிதனை மண்கூடை
யன்றுநா னும்படியா வாங்குமுடி —யொன்றவே
கொண்டுபார் மின்னாள் குலவப் படிமீது
கண்டுகில லுற்றார் களைத்து.

211.

கூடுவார் தம்மணத்தைக் கொள்ளைகொள்ள வங்கிருந்து
பாடுவா றொன்றைப் பறிகொடுத்துத் —தேடுவார்
தன்மைத்தா யோடுவார் சார்ந்துடனே மீளுவா
ருன்மத்தர் போலங் குவந்து.

212.

விஞ்சக் களைத்தவர்போன் மேன்மூச் செறிந்தவரும்
பஞ்சொக்குங் கூந்தலான் பாற்செல்ல —வஞ்சியவன்
வெள்ள மடைத்தனையோ வேண்டுவதென் னென்றுரைக்க
வுள்ள மகிழ்ந்துரைப்பா ருற்று.

213.

அன்னாய் கரைக ளடைக்கப் படுகின்ற
வென்னாவி வெம்பசியா வெய்த்ததனான் —முன்னாநீ
ரீந்த சுவைப்பிட்டி லின்னுஞ் சிறிதுண்ணப்
போந்தனலிங் கென்றர் புலர்ந்து.

214.

அன்னாக்கேட் டப்பொழுதி லட்டசுவைப் பிட்டளிக்கச்
செந்நாவுங் கைத்தவமுந் தீயெழுவே —யென்னாதர்
கொண்டுவாப்ப் பெய்து கொடிறுகளை யொற்றியே
யுண்டுவான் வவையதனை யுற்று.

215.

வெட்டினார் மண்ணதனை வேறொருவர் பங்கிற்போய்க்
கொட்டினார் பாடினார் கூடிக்கை —தட்டினார்
நீரின் மிகுந்தோடி நீந்தினார் பிட்டெவர்க்கும்
வாரி யளித்தார் மகிழ்ந்து.

216.

வந்தி பகுதி வழியாக நீர்பெருகி
வந்துபிற ராங்கோர் மலைபோல —முந்தியமை
பேரணையைக் கல்லிப் பிரவாக மாயோங்கக்
காரணமு மாங்குள்ளார் கண்டு-

217.

ரன்னற் கறிவிக்க மற்றவனு மாங்கெய்தி
புன்னியவப் பங்குக் குரியார்யா —ரென்னவே
வந்தியான் பங்காகும் வந்தவளுக் காகப்பேர்
தந்தொருவ னுள்ளான் றனித்து.

218.

இட்டபணி செய்யா விருந்தாரை யுங்கெடுப்பான்
கட்டழகை நோக்கியாங் கண்டித்த —விட்டபிலை
யென்னப் புகன்றவனு மின்னா னெனமன்னன்
முன்னர்க் கொடுவந்தார் மொய்த்து.

219.

பஞ்சவர்கோன் பார்த்திவனிப் பாரிலுள் மானிடனே
விஞ்சையனே மேனிகொண்ட வேடானே —நெஞ்சினு
லெண்ணவரி யானென் றெழிலிற்றா ளீடுபட்டுக்
கண்ணிமையா தேயிருந்தான் கண்டு.

220.

இறைவன் சினந்தவரை யேடாகின் பங்கை
பிறையு மடைத்திலையே னென்னப் —பிறைமுடியா
ருற்றனிடையொன்று முரையா துறக்கண்டு
கெற்றவனு முள்ளங் கொதித்து.

221.

கையிற் பிரம்போங்கிக் காய்ந்து வெரிநிடையே
நையப் புடைத்தா னமதிறைவர் —வையையிடை
மண்ணிலொரு கூடைதனை வாரிப்போ கட்டுடனே
கண்ணிலுறு துற்றார் கறந்து.

222.

பட்ட வடியந்தப் பார்த்திபன்மேற் பட்டதவன்
மட்ட விழுங் கூந்தன் மனைவியர்மேற் —பட்டதொடு
புலுலகி லுள்ள பொருளனைத்து மவ்வடியை
மேவினவே கூறுவதென் மேல்.

223.

மாலயனு மிந்திரனு மற்றுள்ள தேவர்களுஞ்
சிலமுறு மெய்த்தவருஞ் சித்தர்களு —மேலிடத்து
நன்னும் பிறருங்கிழ் நாகரும்பட் டாரெங்க
ளன்னலார் பட்ட வடி.

224.

வையபநீர் வற்றியது வானகத்தில் வந்தியோர்
செய்யவிமா னத்திற் றிகழ்ந்தேக —வையகத்தி
லுற்றவரு மன்னவனு மோகையுட னோக்கினர்
பெற்றநியா வானந்தம் பெற்று.

225.

மன்னகேள் வாதலூர் வள்ளறா னின்பொருளை
யென்னுடைய வாலயத்துக் கீந்துவந்தா —னன்னதைநீ
தேரா தவினைச் சிறையிட்டுத் தண்டித்தாய்
சீரா மவன்றுயர்த் தேர்ந்து.

226.

காட்டுநரி யெல்லாங் கவினப் பரியாகக்
கூட்டியே வந்து கொடுத்தேமல் —வீட்டமெலாம்
வாவுநரி யாக்கினேம் வையையிடை நீர்பெருக்க
மேனிடவே செய்தேம் விரைந்து.

227.

வந்திபே ரன்பிற்கு வந்தேங்கு லிங்காளாத்
தந்தசுவைப் பிட்டதனைத் தானருந்தி —நொந்துறவே
நின்னுடைய கைப் பிரம்பா னீண்டவடி யும்பெற்றே
மென்னுமொழி வானெழுந்த தே.

228.

மன்ன னிதுகேட்டு வாதலூர் வள்ளலிடைத்
துன்னியிரு பாதந் தொழுதேத்தி —நன்னெறியீர்
பேதையான் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி
பாதரிக்க வேண்டுமென்று னாங்கு.

229.

கொற்றவா. நின்றன்னைக் கூடியதோர் கரணத்தார்
பொற்றெடியோர் பாகன் புரிந்தவருள் — பெற்றுய்ந்தே
னென்றங் கரசற் கியம்தித் துறவுகொண்டு
சென்றார் பெருந்துறையைச் சேர்ந்து. 230-

ஆங்குக் குருந்தடியி லாசானைக் காணுதே
யேங்கிக் கதழி யெனியேனை — யிங்கிருத்தி
யன்பருட னெங்கொளித்தா யாண்டவனே யென்றழுதா
ரென்பருகப் பாட லிசைத்து. 231-

ஓதுவா ருள்ள முருகப் பசுந்தமிழிற்
காதலாப் பாடல் கழறவே — பாதிமதி
வேனிமிசைக் கொண்டார் விடைமீ தவனெழுந்தார்
பேணுகணத் தார்க்குழப் பெற்று. 232-

நன்னு மழனி ரி னுப்பண் கனலெழுவே
யெண்ணின ரிச ரெழுந்ததது — பண்ணமைய
வவ்வழலின் மூழ்க வடியார்க் கவரிசைக்க
வவ்விதமே செய்தா ரவர். 233-

சொற்றபடி மூழ்கியவர் சூழங் கணவடிவம்
பெற்றுவான் சென்றடைந்தார் பின்னரன — ருற்றதிரு
வாதலு ரார் வருவாய்தில் லைக்கெனவே
யோதி மறைந்தா ருரு. 234-

திருவாத லுரர்நமைத் தில்லையுற விச
னருவியதே னென்றவரு மன்பர் — பெருமையுடன்
சாருந் திருவுத் தரகோச மங்கைதலை
நேரங் கடைத்தார் நினைந்து. 235-

அன்று சூருந்தடியி லாட்கொண்ட வன்வருவர்
துன்றப் பெருமாளித் தோத்திரித்துப் — கொன்றாடிகள்
கன்னிநாட்டுத்தலங்கன் கண்டு தரிசுத்துச்
கொன்னிநாட்டுற்றுச் சிறந்து.

236

பன்டைத் தலபனைத்தும் பார்த்துத் தொழுதிறைஞ்சுத்
தொண்டைநாட்டுற்றுத் தொழுதுதிகள் — கொண்டகெடுங்
காதலொடு தில்லைநிலைக் கரணவே சென்றடைந்தா
தொழுதுநிழ் மாலை யுறைத்து.

237

பேரதப் பொலிவோடும் பொன்வம் பவத்தாடு
நாதனடி யோத்தி நயம்பெருக — லோரதலுறுங்
கண்டபத்தே யாதி கழறியோர் பூங்காவின்
மன்குகனி யோடிருந்தார் வாழ்ந்து.

238

அல்லும் பகலுமிவ ரம்பலவா னாற்றொழுதே
பெல்லையின வானந்த மேய்ந்தமையத் — தில்லைநாட்
விட்டொருவ ரிழத்தை மேவலவர் சொல்லாற்புண்
பட்டிருமி னுர்புத்தர் பரம்பந்து.

239

நிங்கொங் கூடித் திரண்டனபோற் றாக்கியர்க
வாங்குடனே பொங்கியெழுந் தாசானுர் — தாங்கியரு
மன்னவனும் பின்பற்ற வந்தடைந்தார் தில்லைபேர
லென்னவரு மென்றுணரா தே

240

பேர்ப்பவரு மம்பலத்திற் பேரதமர மும்புத்தர்
சூயருவும் வைக்கத் தொடங்கினு — ராபனதை
யந்தனரெல் லாந்தடுத்து மாகாது போகவே
சுந்தைமிக நொந்தார் திகைத்து.

241

சொல்லாற் பயனின்றிச் சோழவள நாட்டிற்றவற்
கெல்லாச் செயலு் மெடுத்தெழுதி — வல்லாரு
முய்த்தா ரொருமுடங்க லோடினார் பெற்றதனை
வைத்தார் வளவனெதிர் வந்து.

242.

வேந்தன் முடங்கல் விவரமெலாந் தேர்ந்துடனே
போந்தனனங் குற்ற பொழுதவரு — நேர்ந்தவெலாந்
செப்ப விழைவன் சிவனருள்பொய் யாதெனவே
யொப்ப விசைந்தா னுவந்து.

243.

அற்றையவர் தூங்கெல்லை யம்பலவா னப்பெருமான்
மற்றிதுவுங் கூறுவான் வாதலுர் — நற்றவனைச்
சாருவீ ராகிலந்தச் சாக்கியரை வென்றுசய
நேருவி ரையமிலை நீர்.

244.

என்னநட ராச லியம்புதலு மந்தணர்கள்
மன்னவனுக் கிதுரைத்து மற்றவனைத் — துன்னவுடன்
கொண்டுமணி வாசகர்பாற் கூறினார் தாங்கனவிற்
கண்டசெய லெல்லாங் கசுந்து.

245.

வாதலு ரார்கேட்டு மாணிக்க வாசகனென்
றேகதிவ ரெவ்வா னுணர்ந்தாரென் — இதுவே
யன்றியெவ ருந்தேறு ரன்னுன் பணியிதா
மென்றுடனே வந்தா றிசைந்து.

246.

பொன்னம் பலமாடத்து போற்றியோர் மண்டபத்திற்
பொன்னிவள நாட்டுப் புரவலனுந் — துன்னிவரு
மந்தணருஞ் சூழ வமைந்தார் விமலர்பாற்
சுந்துவரு மாதிபோற் சேர்ந்து.

247.

பூதி புனையப் புலையர்முகம் பார்க்கவஞ்சி
வாதலு ராரெழினி வைப்பித்து —வாதமிடுஞ்
சாக்கியர்க ளோர்புறமுந் தாமோர் புறமுமிருந்
தூக்கமொடு வாதிட்டா ருற்று.

248.

அன்னார் மதக்கொள்கை யத்தனையுங் கண்டித்து
மின்னார் சடையாரின் மேன்மைகளை —முன்னாக
வுள்ளங்கை நெல்லியென வோதவி முத்தரச
னுள்ளங் கவன்றுரைப்பா னென்று.

249.

உங்களில்யா ரென்மகனி னுமைக் குணமொழிப்பா
ரங்கவரே மேலோ ரவர்சமயந் —துங்கமுறுஞ்
சற்சமய மாகுமெனச் சாற்றுகலும் புத்தரெலா
நற்சபத மென்றார் நகைத்து.

250.

வாதமுறும் புத்தரெலா மந்திரங்க ளோயாம
லோதினார் மூகை யொழிந்திலதா —இதனும்
புத்தனே காப்பையெனப் போற்றியுமின் பேசனிலை
சித்தமவ ரெய்த்தார் திகைத்து.

251.

ஆத்திமலர்த் தாரானிவ் வாயிழையின் வாய்மலரும்
பூத்துமொழி கூறினிர்தப் புத்தருக்கு —வாய்த்ததொரு
தண்டமே தென்னச் சமைந்தவருஞ் செக்கிலிட்டுத்
துண்டமுறச் சுற்றுமென்றார் சூழ்ந்து.

252.

மன்னன் மகிழ்ந்துடனே வாதலு ரார்க்குறுகி
மின்னிடையான் மூகை விலகவே —மின்னருளைத்
தந்தருள வேண்டுமெனச் சாற்றுகலு மெம்மிறைவர்
சிற்தையுவர் தொப்பினர் தேர்ந்து.

253.

தூயதிரு நீறளித்துச் சொல்லும் வினாக்களுக்
காய விடையளிக்க வாக்கினரான் —மேயவதைப்
பைந்தமிழிற் சாழலாப் பாடினார் வாசலூர்
வந்தருளு மன்பர் மகிழ்ந்து.

254.

இன்னவரு மென்றுணரா தேபுகன்ற புத்தர்சிலர்
சொன்னபடி செக்கிற் றொலைந்தனரான் —மன்னவனோ
சைவனா மாறினான் சார்ந்தவரு மவ்வாறே
மெய்வழியைக் கொண்டார் விழைந்து.

255.

உற்றவரை யெல்லா முறைவிடங்கட் குய்த்துப்பி
னற்றவரு மன்று னடைமாடுஞ் —சிறிநிடையோர்
பங்க னடிபரவிப் பன்னசா லைக்கடைந்தார்
மங்கலமார் சைவம் வளர்த்து.

256.

ஆங்கவரும் வாழ்நாளி லம்பலவா ணப்பெருமா
னோங்குமறை யோரி னுருக்கொண்டு —பாங்குபெற
வேடுமெழுத் தாணியுங்கை யேந்தி யவர்முன்னர்ப்
பிடுபெறச் சென்றடைந்தார் பின்.

257.

ஐய ரவரைக்கண் டந்த்ணரே நீர்யாரோ
செய்யுமொரு காரியமென் செப்புமெனத் —துய்யரே
சிரார் பெருந்துறைபிற் சேர்ந்துறையும் வேதியன்யா
னோரரசை யாலடைந்தே னுற்று.

258.

மற்றதுவு தும்மின் மனிவா சகமதனை
முற்றும் வரைந்தேக முன்னினே --னற்றவா
வுள்ள முவந்தே யுரைத்தருள் வேண்டுமென
வுள்ளலார் சொல்வார் மகிழ்ந்து.

259.

ஓதியமெய் வாசகங்க னோநமச்சி வாயமே
யாதியா யாத்திரைப்பத் தந்தமுற —வாதவூர்
வள்ளலார் சொல்ல மறையவர்பா வந்தீட்டி
விள்ளுவார் மற்றொன்று மேல்

260.

கூறுந் துறையமைந்த கோவையொன்று செப்புமென
வூறுஞ் சுவையொழுக வோர்கோவை —யாறணியுஞ்
சிற்றம் பலத்தாடுந் தேவ ருளமகிழ
சொற்றனரன் பூறத் தொடுத்து.

261.

மற்றதனை முற்றெழுதி வாதவூ ரானுரைக்கச்
சிற்றம் பலவானன் தீட்டியது —முற்றுமெனக்
கையெழுத்து மிட்டெனே காப்பிட்டுக் கொண்டகன்றார்
மையழுத்துங் கண்டனார் வந்து.

262.

தில்லைவாழ் சன் றிசைமுகத்தோ ஓதியரை
யொல்லையவன் கூயிதுவு மோதுவான் —சொல்லரிய
வென்னுடைய வன்ப னிசைத்ததெனக் காட்டியதை
மன்னியமைக் காப்பிட்டார் வைத்து.

263.

பன்னுந் திருமுறையைப் பஞ்சாக் கரப்படியின்
மன்னவரன் வைக்க மறுநாளின் —முன்னுமறை
விற்பனர்கண் டேட்டை வியந்து பிரித்ததிலே
யற்புதன்கைச் சாத்துங்கண் டார்.

264.

தில்லைவாழ்ந்தணரிச் செய்கை தனைநோக்கி
யெல்லையிலா வானந்த மெய்தியே —வல்லையவர்
போற்றுந் திருமுறையைப்பொற்சிகை யேற்றிப்போய்ச்
சாற்றுமணி வாசகரைச் சார்ந்து.

265.

என்னு மிதன்பொருளை யெங்கட் குணர்த்துமென
வன்னு ருடனவரு மம்பலத்தின் —முன்னாடி.
யீதே பொருளாகு மென்றிசைத்துச் சோதிபிலப்
போதே மறைந்தார் புகுந்து

266_

அண்டர் மலர்மாரி யன்னி யிறைத்தொலித்தார்
கண்டமறை யோரெல்லாங் கைகுவித்துத் —தொண்ட
வாழிமணி வாசகரும் வாழிதிரு வாசகமும் [தொலாம்
வாழியென வாழ்த்தினர் மன்.

267_

புநீமாணிக்கவாசக வெண்பா முற்றிற்று.

